

[Poulsgaard]

en særlig status som grænseland til Sovjetunionen. Det kan kun blive små forhold, men også de små ting kan da glæde én.

Nu bliver der snakket så meget om, at vi skal have et ambitionsniveau. Jeg har et ønske om en anden slags ambitionsniveau. Det er Finlands ambitionsniveau på flygtningeområdet, hvor vi fik at vide, at Finland har fordoblet flygtningekvoten, og det lød jo vældig flot. Finland har fordoblet flygtningekvoten. Hvad har Finland fordoblet den fra? Fra 100 til 200? Men nej, det ønsker man ikke i de andre lande at diskutere. Det kunne man slet ikke drømme om. Men der var da noget positivt.

Hvis jeg skulle bestemme, ville jeg komme med nogle nye idéer. Og det her er faktisk en idé, jeg beder alle dem, der siger, at de ønsker det nordiske samarbejde alt godt, tage lidt seriøst og alvorligt.

Vi har direkte valg til Europa-Parlamentet, og vi vælger hvert femte år parlamentarikere til Europarådet. Hvorfor kunne man ikke gå samme vej og vælge direkte til Nordisk Råd? Jeg mener ikke, det skal være en sådan kæmpeforsamling, som vi har her. Er det ikke 20 fra hvert af de store lande, og så kommer der 5 eller 7 fra Finland? Jeg mener slet ikke, det er den størrelse, der er behov for, men om vi valgte 3 eller 4 fra hvert af de nordiske lande, ikke som et besluttende organ, men som et folkevalgt organ, der hvisker ministrene i ørerne, hvad man ønsker at Nordisk Råd skal beskæftige sig med, hvad man ønsker der skal gennemføres i nordisk regi. Det ville så være folk, der fik en heldagsbeskæftigelse ud af det.

Jeg tror såmænd ikke, det ville blive ret meget dyrere, snarere tværtom. Jeg tror, det ville blive billigere. Man ville spare alle de kæmpe-delegationer, man sender rundt i Norden. Og hvis man holdt det valg sammen med valget til Europarådet, ville omkostningerne ved det være til at overse.

Det er sagt som en venlighed over for Nordisk Råd, for jeg tror ikke, der er ret mange af de politikere, der sidder i Nordisk Råd, der, hvis de skal være helt ærlige, nogen sinde kommer igennem de dynger af papir, vi får. Det tror jeg simpelt hen ikke de gør.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var selvfølgelig interessant at høre hr.

Poulsgaards erfaringer, og nogle af dem er sikkert også rimelige. Der er én, jeg vil prøve at lette lidt for hr. Poulsgaard.

Den dér med papiret og mængderne er en myte, som er ganske sejlivet. Vi får faktisk ikke flere papirer i Nordisk Råd, end vi gør andre steder. Derudover har det den fordel – jeg tror, at hr. Poulsgaard skulle lytte efter nu, for det er en hjælp – at det er et antibureaukratisk system, for hver gang man kommer til et møde, er papirerne ordnet sådan som man skal bruge dem. Det er meget lettere for almindelige mennesker som hr. Poulsgaard og mig at gå til sagerne; vi behøver ikke at sidde og holde styr på det hele. Og der er ordentlige referater.

Nu er det sagt som en brugsvejledning til hr. Poulsgaard. Papirmængden er ganske behøvsket i forhold til, hvor effektivt det her system er, og hvor hjælpsomt det er. Det synes jeg at hr. Poulsgaard skal være opmærksom på i stedet for bare at køre videre på den dér presseand for alle de andre, der heller ikke ved noget om Nordisk Råd, og som bare har været henne og veje dyngerne.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er meget enig i, hvad fru Margrete Auken sagde her. Jeg vil opfordre hr. Poulsgaard til at sammenligne.

Jeg sidder i Miljøudvalget i Nordisk Råd. Hvis jeg ser, hvad vi behandler af sagsantal dér, og så går hjem og ser, hvad det tilsvarende antal sager i Folketinget giver anledning til af papirdynger, tør jeg nok sige, at jeg ikke er i tvivl om, at papirdyngerne her i huset er tifold større. Det er forbløffende, at det kan gøres med så lidt papir, som det gøres i Nordisk Råd.

Hr. Poulsgaard sagde også, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvad man laver i Nordisk Råd, for det er bare ministrene, der bestemmer. Jeg skal erkende, at jeg nævnte to punkter, hvor jeg kritiserede miljøministrene, der ikke havde lyttet. De havde handlet uden at lytte. Men jeg gjorde det, fordi jeg ved af erfaring, at det nytter noget at kritisere. Nu skal jeg ikke bebrejde hr. Poulsgaard dette, men jeg har forstået, at han har været medlem fra september sidste år. Jeg synes ikke, at disse påstande skal stå uimodsagt i referatet. Det nytter nemlig at kritisere.